

Za koga že? Morda za »Domovino« in za »Kmetški list«, morda tudi za »Jutro«, za slovenskega kmeta sigurno ne. Duh meščanskega liberalizma ne more biti velikonočno darilo za našega kmetičanskega slovenskega kmeta. Takega duha naš kmet odklanja. Odklanjal ga je v preteklosti, zavračal ga tudi bo v bodočnosti.



NAŠA DRUŠTVA

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na belo nedeljo, dne 27. aprila se vprizori zadnjič veličastna igra »Trpljenje in smrt našega Gospoda Jezusa Kristusaa. Kdor še je ni videl, naj pohiti ta dan v društveni dom. Naj se nikomur ne smilijo dinarji, kajti vsak bo odnesel s seboj vtise, ki jih ne bo nikdar pozabil. Vabljeni pa so tudi oni, ki so »Pasljone« že videli, kajti to igro se spleča tudi večkrat videti.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ne pozabite na tombo Bralnega društva na Jurjevo, to je na belo nedeljo v prostorih g. Pergerja. Pravijo, da zlati ključ odpre vsaka vrata in z zlatom otvorjen osel pride čez vsaki zid. Potem boste gotovo tudi vi premagali vsake ovire, da si boste lahko prišli po svojo zlato uro (moško in žensko), ki vam bo ta dan na razpolago za cele 3 Din — seveda, če si niste s srečo navzkriž. Mogoče bi vam bilo celo življenje žal, ako tega ne bi storili. Torej na svidenje!

Ljutomer. Prosvetno društvo v Ljutomeru ponovi dne 27. aprila v Katoliškem domu krasno igro »Miini pod zemljo«. Začetek ob pol štirih popoldne. K najboljši udeležbi vljudno vabi odbor.

Gornja Ponikva pri Žalcu. Vzradoščen namanjamo, da obišče gornjeponkovskega »Slomšeka« gledališka družina katoliškega prosvetnega društva iz Celja ter uprizori na našem odru v župnikovi uti na belo nedeljo dne 27. aprila ob 3. uri popoldne v dno duše segajočo igro »Trosila bom rože« ali Čudež sv. Terezije Deteta Jezusa. Vljudno vabimo tudi sosede, da posetite prijatelje iz Celja na Gornji Ponikvi. Prireditev se vrši ob vsakem vrenenu.

Čitajte „Slov. Gospodarja“!

»ta krasni belec je pač več vreden, kakor 50 zlatih goldinarjev.«

»Pravični Bog me naj kaznuje, 50 zlatih goldinarjev,« vzklikne jud, »konj vendar šepa.«

»To je res,« pravi Boltažar, »toda če bi ne šepal, bil bi 400 zlatih goldinarjev vreden.«

Ribl je pustil, da je vodil jud konja gor in dol.

»Dam ti polovico, torej 25 zlatih goldinarjev,« reče nazadnje jud, ko si je ogledal konja še enkrat prav natanko.

Ribl premišljuje nekaj časa, nato pa reče: »Kaj naj storim, rabim denar kakor vsakdanji kruh, tu imaš belca, Natan!«

Jud potegne takoj mošnjček iz žepa dolge suknje, vzame 25 zlatih goldinarjev, katere zvesto prešteje ter jih položi kupcu na odprto dlan; nato pa pogleda zvito ter hitro odvede konja.

»Neumni jud,« oglasi se eden gledalcev, ki je sedel na belcu, lep, mlad mož v z zlatimi nitmi obrobljenem španskem plašču, »ti si se dal prevariti in si dal za šepajočega konja, ki ni niti 10 zlatih goldinarjev vreden, še enkrat toliko.«

»Bog me obvari,« odvrne jud ter se lokavo smehlja, »saj nisem ogoljufan, plemeniti gospod. Glejte, visoko spoštovani gospod, ko sem vodil



DOPISI

Maribor. V večno pomlad se je preselila č. šolska sestra Venceslava Hojnik, sotrudnica pri gospodinjstvu v kn.-šk. rezidenci v Mariboru. Rojena je bila dne 2. septembra 1864 pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, na praznik Marijinega Vnebovzeta leta 1893 pa je sprejela redovno obleko kongregacije šolskih sester v Mariboru, kjer je tudi dočakala konec svojega redovnega življenja dne 21. aprila t. l.; pogreb bo v sredo, dne 23. t. m. ob 16. uri na Magdalensko pokopališče od Slomškovega trga 19. Blaža sestra naj mirno počiva v Gospodu. —

Zagreb. Dovolil »Slovenski Gospodar« kotiček svoje izdaje tudi nam slovenskim vojakom, da opišemo letošnje velikonočne praznike med našimi brati Srbi in Hrvati. Tudi naša vojska praznuje velikonočne praznike po pravem cerkvenem pravilu. Na ukaz naših predpostavljeneh smo opravili sveto spoved v cerkvi kakor doma in na ta dan smo imeli celi dan prosto. V velikem tednu smo se tudi postili po cerkvenih zapovedih, da ni bilo mesa kakor običajno druge dneve. Na dan velikega praznika nastopi prekrasno spomladansko jutro, kakor osnova za lepe dneve velikonočnih praznikov. dočim je v prvi polovici aprila stalno deževalo. Dalje smo se udeležili tudi vojaki cerkvenih opravil pod vodstvom naših starešin. Dobili smo pribojček v hrani s pečenko, vinom itd. A naši dobri predpostavljeni tudi na pisanko niso pozabili. Veliko naših drugov se je veselilo o Veliki noči v krogu svojih domačih, kateri so dobili dopust. Bila je že letos naročito slovesna Velika noč za našo vojsko, ker smo slavili katoliki in pravoslavne vere na isti dan. Toliko v vednost našim bralcem Slovenskega Gospodarja, da se tudi naša vojska zaveda in proslavlja velike praznike.

Št. Peter pri Mariboru. Na belo nedeljo porani sveti maši se vrši v samostanski šoli viničarsko zborovanje. Prijazno so vabljeni vsi viničarji, ravnotako tudi gospodarji. Vsem se bo obrazložil nov viničarski red, pravice in dolžnosti, viničarjem pa tudi pojasnil pomen organizacije, katero premalo poznajo, gospodarji pa večkrat napačno sodijo. Da se pa to nesporazumljenje odpravi in dobi vsak jasen vpogled v viničarsko organizacijo, pridite na zborovanje. — Sedež bodoče velike občine hodi št. Peter. Tako je sklenil občinski odbor ter

konja, sem zapazil, da ima žebelj v nogi, ki žival boli. No, zaradi tega šepa; če odstranim žebelj, bo konj zopet lepo šel in prodal ga bom za 200 goldinarjev.«

Po teh besedah zagrabi Natan prodanega konjička za uzdo in v trenutku zgine med množico, da ga odpelje domov ter proda v kratkem za štirikratno današnjo ceno.

Boltažar Ribl je gledal za njim; kakor je bilo videti, je bil s prodajo prav zadovoljen, kajti zviti smehljalj mu je igral okoli usten.

»No, ti norček,« zakliče mu mladi plemič, »ali si slišal, kaj mi je rekel jud, konj vendarle šepa, ker ima žebelj na nogi, ki ga je zviti jud takoj zapazil. Zviti kupec bo odstranil žebelj in konjiček bo hodil zopet tako kakor prej; prodal ga bo za veliko višjo ceno. Vidiš, to bi bil ti tudi lahko storil, če bi bil prej zapazil žebelj. Mladenič, kako more vendar jud tako opehariti kristjana!«

Tedaj pa spači Ribl porogljivo svoj obraz, zmaje z glavo ter reče:

»Gospod, ali res mislite, da bi pustil konja judu, če bi bil ogoljufan?« »Ne jaz, ampak on je ogoljufan.«



Zadovoljni

ste, ako imate nove čevlje, a Vaša zadovoljstvo je tem večje in trajnejše, če so Vaši čevlji res dobri in trpežni. Take Vam nudi samo industrija čevljev — Stermecki v Celju. O tem se lahko uverite, če zahtevate takoj novi katalog z

več tisoč slikami, katerega prejmete popolnoma brezplačno.

Čevlji iz kravine Din 149, telečji 170, boks 173, ševro 290, gorski 186, lovski 243, golzerji 258, športni 343, sandali 50, 63, počevlji 133, 140. Ravnotako velika izbira decijih, damskih, platnenih, kopalnih in telovadnih čevljev. Cene nizke in kakovost boljše kakor kjerkoli.

Industrija čevljev R. Stermecki, Celje št. 24. Dravska banovina.

poslal ta svoj sklep višji oblasti. — V ponedeljek, dne 14. tega meseca je umrla 86 letna Zofija Tischler, vdova po generalštabnem zdravniku.

Razvanje pri Mariboru. V zadevi združitve majhnih občin v večje se je občinski odbor soglasno odločil za to, da ostane Razvanje tudi sedež bodoče razširjene občine ter da bi se naj k občini Razvanje pridružili občini Bohova in Pivola, ter eventualno del Radvanja, ki mejl in gravitira proti Razvanju. Svoj predlog utemeljuje občinski odbor s tem, da je razvanjska občina ena največjih župnije Hoče, da ima lastno šolo, pokopališče in cerkev — podružnico sv. Mihaela, gasilni dom ter večji obseg zemljišča — njiv, travnikov in gozda, javno električno razsvetljavo, dobre ceste, da je občina brez vsakega dolga in pa da ima primeroma z drugimi občinami tudi nizke doklade. Navaja tudi, da se ves promet vrši bolj proti Mariboru, kot proti Hočam in da ima razvanjska občina vse predpogoje, ki so potrebni za sedež novih velikih občin.

Slov. Bistrica. Na pobudo Vinarskega društva v Mariboru se je sestel pripravljalni odbor, ki si je nadel nalogo, ustanoviti vinarsko podružnico, ki bo obsegala sodni okraj Slov. Bistrica, to je poštne rajone Slov. Bistrica, Zg. Polskava, Pragersko, Laporje, Poljčane in Makole. Po veliki večini je bistriški okraj vinoroden, v katerem se nahaja znano in renomirano pohorsko vinogorje. Omeniti je tu Ritoznoj s svojimi najimenitnejšimi sortnimi vini, Kovačja vas s priznanim Brandnerjem, Vi-

„Po divjem Kurdistanu“

bodo imeli naslov nadaljni

4 zvezki

Karl May-evih

spisov.



Prvi od teh je že izšel v

Tiskarni sv. Cirila

Mariboru

Stane Din 13.

sole, Gabernik, Tinska gora itd. Omembe vredne pa so tudi gorice v Vrhovljah, Klečah, posebno pa v Makolah, kjer je lanski vinski pridelek izboren. Pri vsem tem lepem in dobrem je pa pri nas vinska kriza občutna in položaj vinogradnikov vedno slabši. Treba bo več reklame za naša vina, posebno pažnjo pa obračati potrebni obnovi naših vinogradov. Vinarska podružnica, ki se ustanavlja, čaka veliko vsestranskega dela. Ustanovna skupščina se bo vršila v nedeljo, dne 27. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne v tukajšnji meščanski šoli. Na vas, vnetih in naprednih vinogradnikih, pa je ležeče, da bo ustanovna skupščina, na kateri predava urednik »Naših gorice« gospod Zmavo, čimbolj obiskana.

Janževski vrh — Orlica. Zdravstveno stanje je v naši občini župniji zelo pohvalno. Izvanreden je seznam poslednje odbrane roj. leta 1912, in sicer je bilo rojenih 25 fantov, izmed katerih je samo eden umrl, in sicer že v otroški dobi, a vsi drugi, to je 24, so zdravi in pridejo leta 1932 k naboru. Vendar je zahtevala blede smrt že v tekočem letu par žrtev. — Dne 3. marca je imelo Katoliško prosvetno društvo prireditev in se je uprizorila igra — »Mati«. Obisk je bil mnogoštevilen. Med gosti smo tudi opazili posestnika iz Janževskega vrha gospoda Antona Petruna, ki je bil izvanredno dobre volje. Pač ni slutil, da poslednjikrat. Na pepelnico se je ponesrečil. Povožila sta ga njegova lastna konjiča, katera sta bila njegovo veselje in njegov ponos. Bila sta pa tudi res lepa, da ne le najlepša v občini, ampak v celem marenberškem okraju. Dne 10. marca je podlegel ranam v lepi moški dobi 58 let. Bil je strogo katoliškega prepričanja in zapuščal žalujočo ženo in rejenke. Lahka mu zemljica! — Dne 17. marca smo pa spremili k večnemu počitku 51 letno posestnico v Janževskem vrhu, Frančiško Krautberger. Blaga pokojnica je bila vzorna žena, kršč. mati in vzgledna delavna gospodinja in zapuščala 9 otrok, ki so, razen treh, še vsi mladoletni in nepreskrbljeni. Težka je izguba za moža, težka za otročiče, ki jih je tako lepo vodila k službi božji in k sv. zakramentom; božja dekla ne izbira, temveč sploh pobira. V miru počivaj in uživaj zaslužen plačilo! — Na veliko soboto smo pa odnesli 81 letnega posestnika Marka Miheliča iz Orlice k zadnjemu počitku. Dočakal je visoko starost kljub

temu, da je bil rahlega zdravja, ali živel je trezno in zmerno. Bil je mož, ki je stal vedno v krščanskih vrstah neomajen, neizprosni in zvest katoliški stvar. Zapuščal 9 otrok. Iskreno sožaljel Počivaj v miru!

Sv. Križ pri R. Slatini. V tukajšnji vasi Cerovec so se že nad tri leta pojavljale pri kmetih vedno tatvine kokoši, domačih golobov, ter zlasti ob večjih praznikih je rad kje izginil kak pital puran. Zlobna roka, oziroma požrešno grlo je na ta način vedno oviralo gojo perutnine. Perutnistvo je tukaj zelo velikega pomena, ker smo v neposredni bližini zdravilišča, kjer se shajajo inteligentni tujci. Te dni se je zlobneš perutnine zopet pojavil pri neki tukajšnji kmetici. Odnesele ji je tri kokoši. Te kokoši je zamenjal pri drugih kmetih v drugih vaseh in ravno to je izdalo kurjega volhunca. Kakor smo že zadnjič poročali o vplomu v vinsko klet gospe Frančiške Potočnik, še danes dodamo, da je vlomilec odnesel raznega vinogradskega orodja itd. v vrednosti okoli 2000 Din.

Št. Andraž pri Velenju. Dne 9. t. m. smo spremili na njegovi zadnji poti posestnika Janeza Ožir v Dobriču, ki je nad 20 let bil zvest naročnik »Slov. Gospodarja«. Tudi »Slovenec« je imel v njegovi hiši svoje mesto in drugi katoliški listi. Nepričakovano nagla je bila, sicer pa mirna njegova smrt. V nedeljo zjutraj še poln moči in življenja je veselo hitel k službi božji, zvečer ob 10. uri je že za vedno zatisnil svoje oči. — Od 30. marca do 2. aprila smo imeli dobro obiskovane duhovne vaje, katere je že v drugič z vso vnemo vodil preč. gospod P. Vl. Bobek iz Nazarjev. Teh se je pokojni udeleževal, kolikor je mogel. Prejel je po božno sv. zakramente, in kakor bi slutil da zadnjikrat, je nenavadno dolgo klečal pred oltarjem prešv. Srca Jezusovega. V obilnem številu so ga prihiteli kropiti. K pogrebu so v obilnem številu prihiteli tudi iz sosednih župnij, da mu izkažejo zadnjo ljubezen in čast. Sprevod od hiše žalosti je vodil preč. gospod župnik Hiersche iz Polzele. Ob odprtem grobu se je s krasnimi besedami poslovil od njega, pevci pa so mu zapeli v srce segajoče žalostinke. Teško smo se ločili od preranega groba. Pa eno nas tolaži, dragi Janez. Svoje otroke si vzgojil vzorno, bil si vnet za vse dobro, dobro si rad storil in pomagal, kolikor in kje si mogel, zato upamo, da si že prejel plačilo v

nebesih. — Dobri ostali družini pa naše iskreno sožalje.

Dravograd. Dne 4. maja tega leta se bodo blagoslovili trije križi tik ob avstrijski meji pod Košenjakom. Blagoslovitev se vrši na svečan način zgoraj imenovanega dne. — Ob 10. uri se vrši sveta maša na licu mesta. Pri sv. maši nastopi pomnožen zbor »Dravogradski zvon«. Za slučaj slabega vremena se blagoslovitev preloži za osem dni pozneje. Poskrbljeno bo tudi za mrzla jedila in pijače.

Št. Janž pri Dravogradu. Kupite srečke efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu, ki stanejo samo 5 Din. Torej za pet dinarčkov lahko poslušate radio. Fantje in dekleta, vam pa nudi letošnja Velika noč ugodnost, namreč vozite se lahko z elegantnim moškim ali ženskim kolesom; ali to ni radost in lepa pisanka? Gospodinja in matere, ve lahko dobite vreče po 50 kg kave in sladkorja itd. ter s tem obhajate veselo Veliko noč, da boste morda sedele pri sladki kavi. Kmetje in gospodarji, tudi na vas nismo pozabili. Vas pa čaka štirileten konjček in železni plug. Tudi sreča in lepa pisanka za vas. Dalje so: ure, čevlji, obleke itd. Vse to lahko dobite, če še danes naročite srečko efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu. Zrebanje bo morda že ob velikonočnih praznikih ter boste dobili najlepšo pisanko. Izčrpane številke objavimo v našem časopisju. Srečke se naroča na naslov: Odbor efektne loterije Št. Janž pri Dravogradu, p. Meža.

Ojstrica — Pernice. Kam pa gremo kaj letos v Emavo — mi Ojstričani in Perničani? Na velikonočni in binkoštni pondeljek gremo k Sv. Duhu pri Ojstrici, na belo nedeljo k Sv. Boštjanu v Dravski dolini, na Urbanovo nedeljo, dne 25. maja, na lepo, dne 22. junija, na Rokovo nedeljo, dne 17. avgusta, na angeško nedeljo dne 7. septembra in na rožnavensko nedeljo, dne 5. oktobra k Sv. Urbanu na Planini, na god Srca Jezusovega pa vsled stare zaobljube k Sv. Križu nad Dravogradom. Nas pa obiščejo na binkoštni pondeljek Dravogradčani in Perničani v procesiji pri Sv. Duhu, sploh sosedni farani na Kresovo, dne 29. junija in Ožbaltovo nedeljo, dne 3. avgusta na Ojstrici, na Urbanovo, dne 6. julija in na Simonovo nedeljo, dne 26. oktobra pa na Pernicah. V posebno velikem številu v procesiji pridejo na lepo nedeljo, dne 22. junija k Sv. Urbanu na Planini (nevtralni teritorij) naši nemški sosedi iz Labuda, St. Lovrenca nad Labudom, Ettendorfa, Sobote in Radvanja.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Novoška c. 5

»Kako to,« vpraša mladi plemič z očividno radovednostjo.

»Ha, ha,« nasmeje se Ribl, »žebelj, da, žebelj! Zviti Natan Kohn naj le izdere žebelj; le tega sem jaz sam zabil, da bi jud verjel, da konj vsled tega žeblja šepa. Jud bo žebelj izdrl, in konj bo še vendar šepal. Kdo je torej ogoljufan?«

»Fant,« vzkligne mladi plemič, »ti si res bistra glava in midva se morava bolj spoznati. Take ljudi v teh časih rabimo.«

»E, ta potepuh je goljuf, on je goljufal juda,« meni drugi plemič, ki je stal v neposredni bližini.

»Mogoče,« odvrne mladi plemič, »saj je samo jud, katerega je prevaril, ker ga je hotel ravno ta goljufati. V tem slučaju je pač še bolj zviti prebrisanec preslepil manj prebrisanega.«

»Slišiš, dečko,« reče plemič ter se obrne do Boltažarja Ribl, »ali hočeš stopiti pri meni v službo? Take ljudi rabim na svojih posestvih, da nadzorujejo mojo služinčad.«

Ribl pogleda pozorno plemiču v obraz ter reče po kratkem premišljevanju:

»Zakaj pa ne, saj ima Boltažar Ribl že davno željo, da bi prišel v gosposko službo. Kdo pa ste tedaj, če smem vprašati?«

»Jaz sem državni grof Ivan Erazem Tatenbah,« odvrne mladi plemič, »imam mnogo posestev na Stajerskem. Tebi se res ne bo godilo slabo. Ivan Boltažar Ribl, udari v roko, ti boš moj prvi sluga.«

»Dobro,« reče ta in seže v roko mladega grofa, »jaz sem vaš, kam naj grem?«

»V Freihaus v Mariboru, saj veš, kje je to poslopje, tam pri Dravi,« odvrne grof Tatenbah, »tam začasno stanujem.«

»Dobro, hočem biti vaš, gospod grof,« reče Boltažar Ribl, »hočem se samo posloviti pri svojem stricu v gostilni »Pri sladki kapljici«, jutri ob tej uri sem v Freihausu, saj mi je to poslopje tako znano kakor mariborski grad.«

»Tu imaš nadatek,« reče mladi grof ter izroči novemu slugi mošnjček s cekini.

»To je dober začetek,« reče Boltažar Ribl ter smehljaje spravi mošnjček v žep, »z vami se bo dalo izhajati, gospod grof.«

»Ta vam še pripelje pravega vruga v vašo hišo,« pripomni eden od treh blizu stoječih plemičev.

»E, kdo bi vse tako strogo presojeval,« meni mladi grof smehljaje se, »hočem poskusiti s tem mladim dečkom, ki mi tako ugaja.«

St. Peter pri Mariboru. (Župnijska cerkev sv. Petra.) Z lepo hišo Gospodovo se zamore ponašati šentpeterska župnija. Sedanja cerkev je bila sezidana med l. 1730—1740, in sicer je stavitelj cerkve župnik dr. Janez Sitich, ki je župnikoval od leta 1724 pa do svoje smrti leta 1759. Prvotna cerkev je bila že zidana okrog leta 1280. Sedanja cerkev je le nekoliko metrov postavljena bolj proti hribu. Cerkev je vzvišena nad Dravo okrog 40 metrov. Od nove okrajne ceste vodita od jugovzhodne in zapadne strani proti cerkvi cesti ter ena pešpot. — Cerkev je z glavnim oltarjem obrnjena proti jugovzhodu ter je dolga 37, široka 10 in visoka tistotako 10 metrov. Slog cerkve je romanski. Glavni zid ima v notranjščini cerkve na vsaki strani trije podporni stebrov, ki so z oboki vzporedno zvezani. Nad njimi je na levi in desni strani širok kor, pod katerim so majhne kapelice in so oltarji na podporne stebre naslonjeni. Zakristija s prostornim oratorijem je na evangelijski strani glavnega oltarja. Oltarjev ima sedajna cerkev sedem in sicer glavni oltar sv. Petra, katerega je leta 1736 izdelal Mariborčan Matija Leitner. Glavni oltar je zelo podoben glavnemu oltarju v Rušah. Pod oltarjem je v stekleni krsti truplo mučenca sv. Favstina. Svetnikove kosti so umetno z voskom obdane. Na oltarju sta dve podobi in sicer: Kristus daje sv. Petru ključ in spreobrnitev sv. Pavla. Vrh oltarja je sv. Trojica, obdana od nebeskih angelov. Na vsaki strani sta dve veliki izrezani podobi in sicer na evangelijski strani sv. Rupert in sv. Valentin, na listni strani pa sv. Miklavž in sv. Janez Nepomčan. Šest stranskih oltarjev je bilo postavljenih leta 1764. Na prvem stranskem oltarju na evangelijski strani je Marija Matl božja iz lesa izrezana. Svojtčas je bila na tem mestu Devica Marija z Detetom v pravi obleki. Ker pa so bile za časa cesarja Jožefa II. take podobe prepovedane, so je odstranili. Sedaj se nahaja ta podoba in sicer od leta 1819 v kapelici na Metavskem hribu. Zvonik, 53 metrov visok, je na vzhodni strani, ter je brezdvomno eden najlepših zvonikov daleč naokrog. Zvonovi so štiri. V vojski odvzeta sta bila po vojni zopet nadomeščena. Za časa župnika Marka Glaserja je bila cerkev od zunaj in znotraj prenovljena. Slikar Jakob Broilo iz Gemone na Furlanskem je s svojimi pomočniki leta 1871 cerkev lepo poslikal. Vsa fresco slikarstva je stala tedaj 2000 goldinarjev. Dne 5. novembra 1871 pa je bila cerkev in glavni oltar po knezoškofu Stepišniku posvečena. V glavnem oltarju so vzdani ostanki sv. mučencev Viktorja in Lovrenca. Župna cerkev je po svoji zunanosti in notranosti gotovo ena izmed najlepših starejših cerkva obširne lavantinske škofije.

St. Peter pri Mariboru. (Podružnica Matere božje na Gorci.) Cerkev Matere božje na Gorci nam je priča žive in trdne vere naših prednikov. Ni nam treba zgodovine, ne drugih dokazov; ta in vse druge, zlasti Marijine cerkve po hribih in holmih naše lepe slovenske domovine nam pričajo, da je bil slovenski rod veren, bolj veren, globokejšega verskega prepričanja, pa tudi življenja kot je sedanj. Od župne cerkve pelje kakšnih 10 minut dolga pešpot na Gorco k lepi cerkvi Matere božje, ki vzvišena približno 200 metrov nad Dravo kraljuje. Iz hribovka je prekrasen razgled tja po Slovenskih goricah, Ptujskem polju, Dravski dolini in vedno zelenem Pohorju. Stavitelj te cerkvice je gotovo moral biti velik prijatelj narave, da je na tem prijaznem kraju postavil cerkvico. Ni zastoj dejal nek tujec, da je razgled z Gorce tako lep, kakor je lepa naša narodna pesem. Začetek cerkve Matere božje na Gorci ni znan, gotovo pa je bila zidana v 13. stoletju. Cerkev je zidana v gotičnem slogu, razen dveh stranskih kapelic. Zadnji del cerkve je bil dozidan leta 1517. Cerkev je obrnjena z glavnim oltarjem proti vzhodu ter je 23 metrov dolga in široka s kapelicami 18 metrov. Zvonik je bil postavljen leta 1517,

olepšan pa leta 1677. V zvoniku je starodaven »sturški« zvon, o katerem je Slovenski Gospodar že pisal. Za časa župnika Glaserja je bila cerkev in zvonik prenovljena in sicer leta 1864. Na mali smaren ali na praznik rojstva Marijinega se vrši večji romarski shod. Zlasti iz Slovenskih goric pride veliko naroda, pa tudi Muropoljci radi prihajajo k Gorski Mariji. — Za časa turških vpadov so obiskali Turki tudi St. Peter. Požgali so tudi obe cerkvi, župno cerkev sv. Petra in podružnico Matere božje na Gorci. Bilo je to leta 1532. Cerkev Matere božje na Gorci se po vsej pravici sme prištevati k najlepšim cerkvam Marijinim v lavantinski škofiji. Ker se že od časa župnikovanja Marka Glaserja ni ničesar popravljalo, bi bila cerkev, zlasti njena zunanost potrebna popravila. Poskrbeti bi se morala tudi poprava kapelic križavega potu ter pot od župne cerkve na Gorco in tedaj bo Gorca z lepo cerkvijo Matere božje zares kinč ne le šentpeterske župnije, temveč cela naše slovenske domovine.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, telefon št. 23-53. Najmoderneje urejen za operacije. Diatermija, višinsko sonce, tonizator, infrardeča žarnica. Cene zmerno. 581

Libelčec. (Zbirka.) Za poplavljenca na Francoskem je nabrala tukašnja šolska deca znesek 300.65 Din in en star bankovec za 5 Din. Vse vložane vasi so primerno darovale ter pokazale iskreno sočutje z nesrečniki naše prijateljske države. Vsem darovateljem na tem mestu prisrčna hvala!

Senik pri Sv. Tomažu. Umril je dober kršč. mož, dolga leta naročnik in čitatelj nam priljubljenega »Slovenskega Gospodarja«, Anton Majcen. Bil je vzor moža, zmiraj vnet za dobro stvar, priljubljen pri sosedi in znanih. Bili smo skoraj iznenadeni vsled njegove smrti, ali potekla mu je nit življenja. Presilil si se tja, kjer ni trpljenja, ne muk in gorja, kakor ga imamo na zemlji. Spominjali se te bomo v molitvah. Blag ti bodi spomin!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na cvetni petek je v velikih mukah umrl klobučar Jakob Postružnik, ki je nad 12 let bolehal, zadnja tri leta niti noge, niti roke ni mogel dvigniti. Pokopali smo ga ob obilni udeležbi ljudstva na cvetno nedeljo po rani sv. maši. Pokojnik je bil v trpljenju vzor. Naj v miru počiva!

Marenberg. V tistem tednu smo imeli po preteku 30 let zopet sv. misijon, ki so ga vodili in zaključili na cvetno nedeljo oo. jezuiti iz Ljubljane. Po sklepu je misijonar gospod Pristov ob ogromni udeležbi lepo obrazložil umetniške posnetke skioptičnih slik o trpljenju Gospodovem. — Na cvetno nedeljo popoldne bi se skoro pripetila velika nesreča. Nespreten šofer je svoje vozilo obračal tako, da je podrl gospo soprogo notarja Kolšeka, ki je dobila pod avtomobilom lažje poškodbe. Vsi, ki poznamo dobro in prijazno ter zlasti revnim šolskim otrokom zelo naklonjeno gospo, se veselimo, da se ji ni prepetilo kaj hujšega. — Tombola, ki jo prireja Kolo Jugoslovanskih Sester v prid popravil nujno potrebne farne cerkve, se nikakor ne more vršiti na belo nedeljo, temveč se bo vršila nepreklicno na vnebohod, dne 29. majnika 1930, ker smo prodali še premalo kart. Vse in vsakogar vjudno naprošamo, naj to tombolo ob prodaji in nakupu kart podpirajo, da bo uspeh popoln. Treba je vedeti, da je tukašnje prebivalstvo pretežno bolj revno in da so v tej cerkvi skozi 42 let vsa večja popravila malodane popolnoma izostala. Farna in dekanijska cerkev, sezidana v 14. stoletju in prenovljena v 18. stoletju, je dobila za letošnjo velikonočno procesijo nov, prekrasen baldahin. Namreč oni, ki se je uporabljali dosedaj, je bil izposojen od

podružnice v Zgor. Vižingi. Od dobre volje in radodarnosti tržanov in faranov ter drugih je zavisno, koliko časa bo še ostal en sam srednje velik zvon v lepem zvoniku farne in dekanijske cerkve kot znamenje prestanih grozot svetovne vojne.

Sv. Barbara v Haložah. Čudno se vam zdi, gospod urednik, in tudi drugim, da so od nas tako izostali dopisi v vaš list. Tudi nam naročnikom, ki nas ni tu malo, se nam ne zdi prav. Društveno življenje je zadnji čas, menda samo na videz nekoliko zaspalo. Sliši se, da je v društveni dvorani postavljen nov krasen oder, menda ga je poslikal nek umetnik iz Maribora. Radovedni smo, kdaj bo kaj prva otvoritvena predstava na novem odru? Upamo, da diletantov ne manjka. Torej, zganite se, morebiti bo že kmalu kaj, samo tajite menda, da bi nas tembolj presenetili.

Sv. Barbara v Haložah. Na veliko soboto predpoldne se je ponesrečil hlapec pri Antonu Bratušek, Ferdinand Car v Paradižu pri velikonočnem streljanju. Možnar, ki ni hotel počiti, se je nenadoma sprožil in fantu razmesaril levo nogo pod kolonom. Ker je rana nevarna, ga je gospodar spravil v ptujsko bolnico. O nadaljnji usodi se še ne ve. Kriva je neprevidnost fanta.

Venzčesl. Preminul je lepo previden s sv. zakramenti invalid Franc Košir za jetiko — posledico krute vojne. Njegovi pogrebci so zložili za cerkvene potrebe 100 Din.

Sprejma se kmetški fant, ki ima veselje do drevsničarstva, je zdrav in pošten, star 10 do 19 let. Ponudbe na I. Gradišnik, Dobrna pri Celju. 582

Veržej. Drugo nedeljo po Veliki noči bomo obhajali v Marijanišču v Veržeju prvič slovesni praznik blaženega Janeza Bosca, našega ustanovnika, ki so ga lansko leto proglasili za blaženega slavno vladajoči sv. oče Pij XI. Ker je to prvi praznik, ki ga bomo salezijanci obhajali v čast blaženemu v lavantinski škofiji, zato se vršijo že sedaj velike priprave za ta praznik. V dneh 1., 2. in 3. maja bodo v veržejski župnijski cerkvi izpostavljeni ostanki blaženega Don Bosca v tridnevno čiščenje. Vsak dan ob pol šestih bo peta sveta maša, nato govor o blaženem Don Boscu. Pravitako bo govor zvečer, nato pa slovesni blagoslov. V soboto, dne 3. maja zvečer ob sedmih bo slavnosten govor, nato prenos ostankov blaženega v procesiji z lučkami v prenovljeno zavodovo kapelico. V nedeljo, dne 4. maja bo slovesni praznik blaženega Don Bosca in blagoslovitev novega altarja Matere dobrega sveta. Praznika se bo udeležil celo prevzvišeni g. knezoškof lavantinski dr. Andrej Karlin. Prevzvišeni se pripelje že v soboto popoldne in bo imel v nedeljo ob pol 10. uri svečani govor s sveto mašo. Obenem bo blagoslovil novi altar. Z več strani so se že oglasili romarji, da pridejo s procesijo na praznik in počastijo Mater dobrega sveta in njenega vnetega častilca blaženega Janeza Bosca. Vabimo tudi vse druge Marijine častilce in prijatelje salezijanskih naprav, da se v kar največjem številu udeležijo praznika našega ljubljene Očeta in si od njega izprosijo posebnih milosti. Če iz katerega kraja namerava priti še kaka procesija, naj se nam blagovoli naznaniti, da vemo potrebno ukreniti. — Veržejski salezijanci.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Ves mesec smo imeli pravcato aprilsko vreme. Bile so plohe, sijalo je sonce, grmelo je in toča je šla. Tako se je lepo vse vrstilo drugo za drugim, kakor se vrste črni in rdeči svetniki v pratki. — Imeli smo med mladino eden ali dva slučaja škrlatinke. Najbrž se je prenesla, ker se je, kakor smo slišali, tuhtam pojavila. Samo iz trobiške občine je bilo letos operiranih že pet

oseb radi obolenja na slepiču in ena oseba iz verjanske občine. Skoro bi morali misliti na to, da bi si pri Sv. Trojici kmalu postavili lastno bolnico za operiranje slepičev.

Sv. Vid pri Ptujju. V nedeljo, dne 13. aprila je pri nas začela higienska razstava. Zjutraj je bil film o jetiki, ki ga je razlagal g. dr. Vrtovec, šef zdravstvenega doma v Mariboru. — Popoldne je otvoril razstavo g. sreski načelnik dr. Bratina, navzoč je bil g. sreski zdravstveni referent dr. Vrečko, dalje g. dr. Mrgole in g. šolski nadzornik iz Ptujja. Opazili smo g. šolske vodje in celo učiteljski zbor. — Po otvoritvi smo videli film »Kako si ohranimo zdravje«, nato so gasilci imeli nauk o prvi pomoči. Ljudstvo se pridno udeležuje razstave. V torek so razstavo ogledale šole.

Bukevci. Dne 10. marca 1910 se je ustanovilo pri nas gasilno društvo. Že 20 let požrtvovalno deluje in je že pri mnogih požarih dejansko pokazalo, da je vedno pripravljeno pomagati bližnjemu v nesreči. Ker je sedaj ravno preteklo 20 let od ustanovitve, obhajamo dne 27. aprila, v slučaju slabega vremena pa dne 4. maja slovesno proslavo dvajsetletnice.

Velika Nedelja. Preminul je skrben gospodar, posestnik, mlinar in tesar Matija Kost, po domače Mateč, s slavnega vinorodnega Runča, župnije Velika Nedelja. Pokojnika bo pogrebala marsikatera rodbina, ker je vsem šel radevolje na roko. Ni mu bila ovira ne sneg ne zima in tudi ne nevihta, da se ne bi potrudil z daljnega Runča na svoj mlin na Lešnico. Ni pa bil samo mlinar, tesar in posestnik, temveč tudi dober godbenik trobentač, kojega njegovi tovariši ne bodo pozabili. Po 14 dnevnem mukapolnem trpljenju je previden s svetimi zakramenti mirno v Gospodu izdihnil svojo blago dušo. Ob navzočnosti godbe se je pogreba, ki se je vršil dne 15. aprila, udeležilo veliko ljudstva. Dragi Matjaš, počivaj v miru! Ženi in otrokom pa naše sožalje.

Sv. Križ pri Zavrču v Zagorju. Dne 14. aprila ob tričetrt na deset se je usula tukaj kot lešniki debela toča ki je pobelila v par sekundah vse. Dober kilometer od nas v Ciglanici je padala v debelosti orehov, v Sekerišču je že bila debela kakor jajca. Napravila je zelo veliko škode po vinogradih na trsnih očeh, ki so se začela razpaščati. Na njivah škode ni poznati.

Kapela pri Radencih. V mariborski bolnici je umrla 25 letna mladenka Marija Vajs za želodčnim rakom, iz Noričkega vrha, Kapela pri Radencih. Rajnka je bila naročena na naš list. Naj ji sveti večna luč, njeni materi pa naše sožalje!

Frankolovo. Kmetje in mali posestniki iz okolice Lipa, Selce preko Trnovelj smo za letošnjo velikonočno pisanko prejeli prav lepo darilo, za katerega smo Bogu posebno hvaležni. Poročali smo našemu »Slovenskemu Gospodarju« že predlanskega leta, kako je začela premogokopna družba plamen iz Zagreba v Lipi nad Markom iskati in kopati prenog. Prišla je do podzemeljskega rezervoarja, kateri je napajal pri Seničevi peči stalen in bister studenec, ki ni usahnil ob največji suši. Uporabljali smo ga kot pitno vodo za ljudi in živino ter imeli ob njem perišča. Naši predniki so si ob njegovi strugi postavili domače mlina, gonil jih je v najbolj suhih letih; bil je zares pravi blagoslov v tem tako visokodostopnem kraju. Prišla pa je nesreča. Dne 9. maja 1928 so globoko v rovu predrl njegov rezervoar, da se je izlil v nižje ležeči rov in usahnil pod višje ležečim izvirkom 12. maja ter se popolnoma posušil do junija 1928. Nesrečo smo javili celjskemu sreskemu poglavarstvu, katero nam je blagohotno odredilo komisijo, ki je na licu mesta ugotovila usahnitev studenca. Navzoč je bil tudi podjetnik g. Landikušič. Zahtevali smo od njega, naj nam vodo vrne, in sicer tako, da z močnim betonom vodotok v rudniški rov zadela; obljubil nam je, da bo storil vse, kar je v nje-

govni moči. Storilo pa se v tem oziru ni nič. Medtem se je začelo v jami vsled slabega jamskega lesa rušiti in razsipavati, tako, da je bil drugi beton v enem in pol leta tako dograjen, da je 20. januarja tekočega leta začel vodo zapirati in jo je temeljito zadelal. Začelo se je ljudsko povpraševanje: kje se bo voda pokazala na dan? Čudno, povsod drugje so jo pričakovali, samo na starem izvirku skoraj nobeden. Mi smo s trdnim upanjem pričakovali njenega prihoda in molčali. Up nas ni varal: 31. marca je začela vidno naraščati pri usahlem izvirku. Iz jame se je nekam jezno grmeče izlivala, kakor bi čutila, da se je silo njen naravni tok preprečil, ki ga ji je Stvarnik ukazal, da je bila prisiljena se ločiti od starih prijateljev, katerim je od pamtveka zvesto služila. Nasprotno se je začela na starem izvirku kot sramežljiva devojka prikazovati. Suha struga jo je prvi teden vso željno popila. Ker pa je z vsakim dnem naraščala, se je začela šumeča naprej pomikati in je prišla že do take moči, da goni prazna mlinska kolesa. Veselje je splošno; neka tukajšnja kmečka mati je bila do solz ganjena, ko je zagledala ob suhi strugi star studenec ter rekla: Bog nam je tako dober oče, da nam je vrnil vodo, o kateri se je splošno govorilo, da ne bo nikdar več tukaj tekla. Sreča je bila, da so se nam ob prejšnji strugi stavile take ovire, da nismo svojih mlinov prestavljali. Zadnji čas so se toliko ublažile, da se je mislilo na prestavitev; usahnitev iz rova pa nas je poučila, da se ne prenačimo. Sklenjli smo, kadar bo studenec narastel v prejšnjo množino, da bomo pri Seničevi peči postavili lepo kapelico Bogu v čast in zahvalo, našim potomcem pa v viden spomin in opomin. Pripomnim še, da smo celo zadevo izročili našemu škofu Slomšek, opravljali devetdnevno ter po naših hišah vneto in vztrajno molili. O tem bomo poročali v nabožnih listih. Kmet z Lipe.

St. Andraž pri Velenju. Dne 6. aprila je zadela kap kmeta Ivana Ožir, v starosti 64 let, ki zapušča ženo in deset še živečih otrok. Bil je prijazen in darežljiv ljudem. Njegovo priljubljenost je pričal tudi pogreb. Niso šli za krsto samo sorodniki in sosedje, tudi drugih je bilo veliko število. Spremil ga je od doma častiti gospod župnik v. p. iz Polzele, nakar se mu je pridružil tudi g. župnik od Sv. Andraža. Imel je pri odprtem grobu v srce segajoč govor, spregovoril je tudi poslovilne besede njegov sosed Tomaž Leonard; nato so mu pevci zapeli dve žalostinki. Ker je bil pokojni dolgoletni oskrbnik in lovec graščin Seneka in Novi Klošter, so mu poslale graščine svoje zastopnike z vencii. Ohranimo mu blag spomin! Počivaj v miru tam, kjer šum sveta se več ne sliši!

Jankova pri Vojniku. Dolgost življenja našega je kratka, kaj znancev je zasula že lopata! Tako pravi v svoji pesmi naš pesnik Franc Prešern. Prav živo smo se spominjali teh besed, ko smo spremljali k večnemu počitku Štefana Krofič, bivšega posestnika v Jankovi, kateri je dne 10. tega meseca po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti v 72 letu starosti mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil pri svojih sosedih obče priljubljen, kakor tudi v krogu svoje družine. Dobro je vzgojil pet sinov in štiri hčere ter jim bil vedno skrben oče. Ločil si se od nas, dragi atek, a mi vemo, da je ta ločitev le za kratko dobo, kajti združili se bomo zopet enkrat v raju in se ne bomo nikoli več ločili. Le sladko snivaj in večno slavo vživaj. Mi pa, tvoji otroci, te bomo ohranili v blagem spominu!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. (Popotni utrinki.) Ako izstopiš na železniški postaji Kostrivnica-Podplat, se ti odpre lep kotiček slovenske zemlje s prijetnimi hribi; nad vsemi pa kraljuje mogočni Boč. Desno od železniške postaje Podplat je z gozdi poraščeno hribovje Korplje. Na Filipovem je bil iz obče-

spoštovane rodbine rojen Peter Erjavec, umrl kot župnik v Trbovljah. Na Podplatu je trgovina g. J. Janeža ter gostilna g. Klinarja in g. Kupnika; popotniki radi posečajo gostilne, ker so na križišču cest. Cesta, ki vodi v Kostrivnico, nas med njivami, travniki ter gozdovi kmalu pripelje do širom Slovenije znanega vrelca slatine »Kraljevega in Ignacijevga«. Lastnik vrelcev je g. Kupnik. Slatina je priljubljena okoličanom, mnogo se je pa razposilja tudi po svetu. Ko zapustimo veleposestvo g. F. Kupnika se nam odpre krasen razgled na vas Kostrivnica. S prijaznega hribočka se dviga veličastna cerkev Device Marije, posvečena po škofu Slomšek. Sedaj župniku je tu vrli gospod župnik J. Slavič. Tik cerkve je 4 razredna osnovna šola. Ob kapeli pri g. Ogrizku je križišče cest, ki vodijo na Poljčana, Rogaško Slatino in na Boč, katerega si bomo ob priložnosti od blizu ogledali.

Janklošter. Veliko veselje že vlada v naši župniji, ker bomo dobili letos že davno zaželjena dva nova zvonova k romarski cerkvi sv. Trojice, ki stoji na 927 metrov visokem hribu nasproti turistom znani 947 metrov visoki Lisci. Zvonova se bosta slišala po vsej župniji in še v nekatere sosednje župnije, dočim se zvonjenje v dolini ležeče župne cerkve komaj sliši do prvega sosedja, ki je četrta ure oddaljen od cerkve. Zato so novi zvonovi pri podružni cerkvi sv. Trojice za našo župnijo večjega pomena kakor župni. Odtod izvira veselje, ki že sedaj navdaja vse župljane. Zvona bo vtila zvonarna v Št. Vidu nad Ljubljano za 36.000 Din. Večji bo tehtal približno 500, mali pa 300 kg. Vozil jih bo tukajšnji za vse dobro vneti posestnik g. Martin Pintar iz postaje Št. Jurij ob južni železnici. To pa zato, da se vozijo zvonovi skozi večji del naše župnije. Blagoslov zvonov pa bo dne 11. maja, to bo tretjo nedeljo po Veliki noči in prvo po sv. Florjanu. Zato na Florijanovo nedeljo ne bo svetega opravila pri sv. Trojici. Blagoslovit pride zvonove g. kakovnik Časl iz Maribora, ki je bil svojčas župnik pri Sv. Lenartu nad Laškem. Če nam Bog da lepo vreme, upamo, da bo ta slovesnost prav lepo izpadla. Za telesne potrebe pa bo preskrbel g. Šramel Anton, ki bo za isti dan prenesel svojo gostilno iz Jurkloštra k Sv. Trojici. Romarji, pridite v obilnem številu. Darovi za nove zvonove so se nabirali po župniji in bližnji okolici. Sv. Trojica in Marija Devica nam je pomagala, faranom in okoličanom srca je užgala, da se je že precejšnja svota nabrala. Pa še nekaj manjka. Zato se še priporoča cerkev sv. Trojice za darove. Sv. Trojica vam stoker povrne, svojih očii od vas nikdar ne obrne!

Laško. Novo društvo. Tu se je dne 6. aprila ustanovilo žensko dobrodelno in šolopodporno društvo »Blago srce«, s čimer se je obnovilo — dasi v novi in razširjeni obliki — nekdanje predvojno »Podporno društvo za revne učence laške slovenske šole«. Poslovno področje društva »Blago srce« obsega vse tri vsolane občine, to je Laško, Marijagradec in Sv. Krištof. Že ob rojstvu se je pokazalo, da se obeta istemu najlepša bodočnost, kar ne bo težko doseči, ker predvidevajo pravila za članice zelo široka, bogate in idealne udejstvovalne možnosti. Na ustanovnem občnem zboru se je ugotovilo, da šteje društvo 237 članic, med njimi 11 ustanovnic, s čimer se je uvedlo že prvi dan obstoja kot najmočnejše v Laškem. Iz občine Laško jih je pristopilo 154, iz Marijagradca 45 in iz Sv. Krištofa 38. Pri tajnih volitvah je bil izvoljen upravni odbor, katerega vodita Stegenšek Josipina kot načelnica in Szabo Beatrix kot podnačelnica. Pripravljalni odbor je tvorilo sedem učiteljic tukajšnje osnovne šole. Kot predhodna propagandna prireditve je bilo dne 12. januarja beležiti novoletno obdarovanje revnih šolarjev in rev iz občinske ubožnice. S sličnimi in raznimi drugimi dobrodelnimi akcijami misli društvo nastopati vsako leto. Spoštovano žensko iz vse župnije se vabi na pristop.